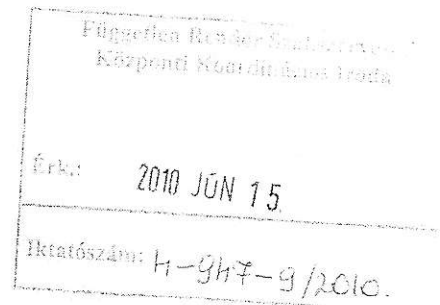

PEST MEGYEI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
1.M.1584/2009/8.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Jogsegélyszolgálatára dr. Oláh Tamás jogtanácsos (1133 Budapest, Pozsonyi út 56.) által képviselt (2200 Monor, Pozsonyi u. 1/A. 3/3/15.) **I. rendű** és

II. rendű felpereseknek – a főelőadó (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) által képviselt **Pest Megyei Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen étkezési hozzájárulás megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy adjon ki a felpereseknek fejenként 72.000.- Ft értékű meleg étkezési utalványt.

Az illetéket az állam viseli.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 nap alatt 10.000.- Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon kell benyújtani a Pest Megyei Bírósághoz címezve.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, amennyiben az ítéletet a Pp. 251. §-ában, illetve 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére; a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik; a teljesítési határidővel kapcsolatos; az ítélet indokolása ellen irányul; a felek azt kérték; valamint a másodfokú bíróság megítélése szerint – tekintettel a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelemben, illetve ellenkérelemben foglaltakra – az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

I n d o k o l á s :

A bíróság a tárgyalás anyaga alapján a következő tényállást állapította meg.

A felperesek az alperes hivatásos állományú tagjai. A felperesek a szülési szabadság letöltése után gyermekgondozás céljából illetmény nélküli szabadságon voltak. 2008. augusztusától 2009. júliusáig nem részesültek étkezési hozzájárulásban.

A felperesek 2009. szeptember 23. napján az elmaradt étkezési hozzájárulás megtérítése iránt szolgálati panaszt nyújtottak be. Az alperes vezetője a 2009. november 3-án kelt, 13000/7628-2/2009., illetve 13000/7628-3/2009. számú határozatával a felperesek szolgálati panaszát elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy az étkezési hozzájárulás szorosan a munkavégzéshez kapcsolódik, a munkavégzéssel kapcsolatos juttatásnak minősül. Hivatkozott a Hszt. 113-117. §-hoz fűzött indokolására, amelyből az következik, hogy a hivatásos állomány tagja a munkavégzéssel töltött időszakra vonatkozóan alanyi jogon támaszthat igényt étkezési hozzájárulásra, azonban a munkavégzéssel nem töltött időszakot illetően étkezési hozzájárulás nem jár, ilyen kötelezettség a munkáltatót nem terheli, amely szorosan a munkavégzéshez kapcsolódik, és nem tekinthető a rendeltetésével ellentétesnek, ha a munkáltató a munkavégzési kötelezettséggel nem járó időtartamokra azt nem biztosítja. Hivatkozott továbbá a az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Cafeteria Szabályzatának kiadásáról szóló 1/2009. (I.10.) IRM utasítás 2.2. pontjára, amely úgy rendelkezik, hogy az étkezési hozzájárulásra nem jogosult a szülési szabadság, a terhességi-gyermekágyi segély időtartamára, továbbá a 30 napot meghaladó időtartamú, bármilyen jogcímen igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamára a munkavállaló.

A felperesek módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest egyenként 72.000.- Ft meleg étkezési utalvány, valamint perköltség megfizetésére. Indokolásul előadták, hogy 2008. augusztusától 2009. júliusáig, összesen 12 hónap időtartamra, havi 6.000,- Ft étkezési utalványt az alperes részükre nem fizetett meg, holott a Hszt. 114. § (2) bekezdése szerint az étkezési utalványban részesítés feltétele kizárólag a szolgálati viszony fennállása, és semmilyen megszorító rendelkezés vagy feltétel nem fűződik a jogosultsághoz,.

Előadták e körben, hogy 2008. augusztusáig az alperes gyakorlata szerint az illetmény nélküli szabadságon lévők is jogosultak voltak az étkezési hozzájárulásra, így a felperesek is megkapták azt 2008. júliusáig, annak ellenére, hogy már akkor is illetmény nélküli szabadságon voltak. Hivatkoztak arra, hogy a tárgykörben jogszabályi változás nem történt, így az alperesi gyakorlat módosulása nem indokolt.

Az alperes ellenkérelmében – fenntartva a felperesek szolgálati panaszát elutasító határozatában előadottakat - a kereset elutasítását, és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az étkezési utalvány a tényleges munkavégzéshez kötött természetbeni juttatás, amely munkavégzés hiányában a munkavállalót nem illeti meg. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Mfv. II.10.085/2007/5. számú ítéletére, amely ugyan egy közalkalmazotti jogviszonyban álló esetben mondta ki azt, hogy az étkezési hozzájárulás

munkavégzéshez kapcsolódó juttatásnak minősül, de alperes álláspontja szerint ez a megállapítás analóg módon alkalmazható a hivatásos és köztisztviselői jogviszonyban állókra is, mivel nincs jogi indoka a hivatásos állományúak pozitív diszkriminációjának. A felperes keresete alapos az alábbiak szerint.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 114. § (2) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja kedvezményes étkezésre vagy étkezési hozzájárulásra jogosult.

A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III.19.) BM rendelet perbeli időben hatályban volt 42.§-a értelmében a hivatásos állomány tagja külön jogszabályban meghatározott adómentes mértéknek megfelelő összegben étkezési hozzájárulásra jogosult.

A bíróság a felperesi álláspontot osztotta, és megállapította, hogy a hivatásos állományúak vonatkozásában alkalmazandó Hszt. kizárólag a szolgálati viszony fennállásához köti az étkezési hozzájáruláshoz való jogosultságot, és a felperesek az alperes által sem vitatottan a perbeli időszakban is jogviszonyban álltak az alperessel, ezért kizáró feltétel hiányában az étkezési hozzájárulás ezen időszak alatt korlátozás nélkül megillette a felpereseket.

Megjegyzi a bíróság, hogy nem osztja a szolgálati panaszt elutasító határozat indokolásában szereplő azon alperesi álláspontot, hogy az étkezési hozzájárulásra jogosultságot alanyi jogon csak a munkavégzéssel töltött időszak vonatkozásában lehet szerezni, mivel a bíróság álláspontja szerint a jogszabály – a szolgálati viszony fennállásán kívül - semmiféle megszorító rendelkezést vagy feltételt nem fűz a jogosultsághoz.

A bíróság azon alperesi álláspontot sem osztotta, hogy a hivatásos állományúak vonatkozásában analóg módon alkalmazhatóak lennének a más jogviszonyokra vonatkozó azonos tárgyú jogszabályok, melyek feltételhez kötik az étkezési hozzájárulásra való jogosultságot, és az munkavégzéshez kapcsolódó juttatásnak minősül, hiszen a Hszt. egyértelműen rendelkezik ezen jogosultságról, és azt nem máshoz mint csupán a szolgálati viszony fennállásához köti.

Mindezek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint marasztalta az alperest.

A bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest perköltség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

Az eljárás illetékét – figyelemmel arra, hogy az Itv. 5.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében az alperes teljes személyes illetékmentességben részesül – a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. május 4.

Az aláírásban akadályozott Szabó Attila és Tóth Józsefné ülnökök helyett is

dr. Székely Katalin sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Handwritten signature